

Telegraful Român

Organ național-bisericesc — Intemeiat în 1853 de Mitropolitul Andrei Șaguna

APARE SAPTAMANAL

Abonamentul:
Un an 500 Lei. — Șase luni 250 Lei. — Trei luni 125 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei. — Pentru America 8 Dolari.

Articole și corespondențe
se adresează **Redacției** Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză. — Articole nepublicate nu se înapoiază.

Prețul inserțiilor
un șir petit 6 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul convenit.

Abonamentele și inserțiile
se adresează **Administrației** ziarului Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

CUVÂNTAREA

Inalt P. Sf. Sale Mitropolitului nostru NICOLAE la congresul Frăției Ortodoxe Române, ținut la Arad¹

Domnule Președinte,
Onorat congres,

Vă mulțumesc, Domnule Președinte, pentru cuvintele calde ce Ni le-ați adresat nouă, ierarhilor, în luminoasa Domniei Voastre cuvântare de deschidere. Suntem și noi bucuși că ne aflăm în mijlocul Domniilor Voastre și participăm la acest congres al Frăției noastre ortodoxe. Ne-am obișnuit să vedem în aceste întruniri ale noastre, ce se repetă an de an, manifestări strălucite ale conștiinței ortodoxe a intelectualilor și a poporului din Ardeal, și afirmări demne ale justelor postulate și ale misiunii spirituale a sfintei noastre Biserici.

De astă dată ne-am întrunit într'un timp tulburat de frământări grave în viața lumii, tulburări ce ascund mari amenințări și pentru noi. Nu se va ocupa adunarea noastră de directivele mari ale politicii statelor. Răspunderea aceasta o au alți factori. Un obligament avem totuși ca cei ce avem inimă românească și grije pentru ferirea neamului. Obligația noastră este de-a ne da și noi și de-a face și pe alții să-și dea limpede seama de temeliile pe cari se sprijinește existența noastră națională și de-a așeza toată viața neamului și a statului pe tăria acestor temelii. Din experiența trecutului știm că sfânta noastră Biserică a fost fortăreața nebiruită care a apărut neamul românesc prin toate vitregiile timpurilor. Lângă altarul strămoșesc am biruit toate greutatețile vremilor și altarul va fi și de-acum înainte izvorul darului dumnezeesc de care avem nevoie pentru marea operă de înnoire a forțelor morale ale națiunii noastre. Căci în fața norilor ce se ridică tot mai amenințători la orizont, nu există o mai înțelegătoare necesitate ca aceasta a înnoirii forțelor morale ale neamului pentru a ne câștiga și întări încrederea în noi și în destinul nostru. Azi mai mult ca oricând se simte necesitatea creerii unui front sufletec unitar, dela o margine la alta a țării. Așa cum suntem azi divizați până în ultimul cătun nu mergem spre bine. E nevoie urgentă de o desăvârșită concentrare a tuturor puterilor neamului. Vedem cu durere că nu ajunge unitatea sângelui, căci glasul lui nu e ascultat totdeauna, nici unitatea limbii căci accentele ei nu servesc totdeauna pentru a ne lega împreună, ci de

multeori pentru a ne învrăjbi. Ne trebuie o credință mare care să ne smulgă din preocupările mărunte și să ne pună cu totul în slujba binelui neamului. Ne trebuie un avânt eroic în interpretarea datoriei noastre de fiecare zi. Iar izvorul cel mai adânc care alimentează avântul unui popor, e credința lui religioasă. Orice desfășurare de energie presupune credință. Un om ca și un popor pentru care viața nu este un lucru sfânt, nu va fi capabil de jertfă desăvârșită și adevărată pentru ferirea neamului. Iar că viața e un lucru sfânt, această interpretare superioară a vieții, nu ai credința în Dumnezeu o poate da.

În fața celor mai mari primejdii ce am putea opune mai bun decât cea mai încheșată concepție de viață, sfânta ortodoxie care ne a ținut neamul, singura temelie spirituală nebiruită a existenței sale și azi.

Ne-am întrunit într'o frăție ortodoxă română. Dar Biserica a propovăduit această frăție și a întemeiat-o în neamul nostru înainte cu multe sute de ani. Când Carpații stărticau neamul nostru, ortodoxia a creat un front sufletec dela Nistru până la Tisa. Să avem încredere în această putere a ortodoxiei. Ea trebuie să fie și azi chiagul de înfrățire a tuturor fiilor neamului. Această înfrățire e porunca cea mare a clipei de față. Fac un apel către toți frații noștri, de-a se gândi cu toată seriozitatea în aceste momente grele la nevoia înfrățirii religioase pentru a răzbi prin orice încercări ar veni peste noi. La Blaj, în fața M. Sale Regelui, am dat glas acestei nevoi urgente de înfrățire. Am spus că Dumnezeu știe de nu ne găsim iarăși în fața clipei când ni se va cere jertfa supremă. În tot cazul să fim pregătiți, pentru ca atunci când ni se va cere, cu toată virtutea noastră să ne apărăm patrimoniul național. Fac și de aci, dela granița de vest a țării, acest apel cald de înfrățire a tuturor românilor pentru a ne câștiga siguranța în noi și în drepturile noastre.

Noi ierarhii Bisericii ne exprimăm, dle Președinte, mulțumirea noastră profundă pentru marile aprijin ce Domnia Voastră și Frăția Ortodoxă Română Ni l dați, ca Biserica să-și păstreze și azi ca în tot trecutul neamului locul de frunte binemeritat în viața neamului. Vă dăm asigurarea că n'avem altă dorință mai

Sărbătoarea ortodoxă și românească dela Arad

Congresul Frăției Ortodoxe Române, ținut la Arad, în 25 și 26 Oct., a dăruit acestui oraș dela marginea țării două zile de intensă și de înaltă simțire ortodoxă și românească. Participanții la festivitățile congresului, între cari, firește, marea majoritate a fost formată de vrednicii arădani, au fost ridicați în aceste două zile în regiunile de azur ale spiritului care dă trăiri și extazuri curate, care prilejuește meditații profunde și crează legături trainice cu lumea valorilor nobile.

Trebuie să remarcăm dragostea caldă cu care intelectualii români ai Aradului în frunte cu omul nobil și serios, interiorizat în gând și hotărât la faptă, care este Prea Sf. Episcop Andrei, au întâmpinat și au înconjurat în tot timpul lumea de oaspeți venită să se înfrățescă cu ei în aceleași simțiri.

Sărbătoarea a început de Sâmbătă după amiază, în atmosferă și în suflete. La ora două și un sfert a sosit în gara Arad I. P. Sf. Mitropolit Nicolae al Ardealului căruia îi ieșise în întâmpinare mulțime de intelectuali mireni și de preoți în frunte cu P. S. episcop Andrei. I. P. S. Sa a fost salutată în cuvinte pline de bucurie de către P. S. episcop Andrei, de venerabilul președinte al FOR-ului, secția Arad, dl Iosif Moldovan, de reprezentanta femeilor române, dna Botiș, de primarul orașului dl Dr. Coțoiu. Tuturor le-a răspuns cu dragoste creștinească și părintească I. P. S. Sa. Dela gară I. P. S. Sa a fost condus de P. S. episcop Andrei la reședința episcopescă, iar la ora 5 înaltul ierarh, după ce a sosit și P. S. episcop al Orăzii Nicolae, s'a deplasat, însoțit de P. S. episcop Nicolae, de PP. CC. Lor profesor Dr. N. Popovici, consilier Seculin, rector Dr. Dr. Stăniloae și diacon Dărău, la mânăstirea Boddrogului, unde a săvârșit o scurtă și

vie decât ca să conducem turma noastră duhovnicească la adevăratul liman al mântuirii naționale pe pământ și al mântuirii sufletești dincolo de mormânt. Pentru a ne îndeplini această misiune, noi învățăceii Aceluia care a adus jertfa pe cruce, suntem gata a aduce orice jertfă pentru neamul, țara și Tronul ei.

Rog pe bunul Dumnezeu ca deodată cu binecuvântarea noastră să-și coboare harul Său peste gândurile înalte și însuflețirea caldă de aci și să ajute ca gândul înfrățirii să străbată în latul și lungul scumpei noastre țări pentru a produce roade spre binele nostru al tuturor.

impresionantă slujbă pentru sufletul răposatului episcop Grigorie Comșa.

Între timp au sosit în Arad membrii consiliului central al FOR-ului, în frunte cu dl Sextil Pușcariu, cari au ținut în aceeași după amiază ședința pregătitoare a congresului.

Praznicul cel mare s'a desfășurat Duminecă. Catedrala ortodoxă a Aradului s'a umplut de timpuriu de lume. La începutul sfintei liturghii, a avut loc ridicarea vrednicului și venerabilului rector al Academiei teologice din Arad, Dr. T. Botiș, la rangul de stravrofor, iar după cetirea Evangheliei, a predicat luminos și cu multă putere P. S. episcop Andrei. În imagini de o rară frumusețe, noutate și plasticitate, dar și încărcate de senzuri profunde și noi, P. S. a luminat perspectivele viitoare ale ortodoxiei în viața neamului. Mișcătoare au fost momentele dela sfârșitul sfintei Liturghii când P. Sf. episcop Nicolae al Orăzii a împărțit cu sfânta Taină a cuminecăturii un șir lung din cei mai distinși intelectuali din tot Ardealul.

După sfânta liturghie a avut loc în marea sală a Palatului cultural ședința de deschidere a congresului. Mii de persoane umpleau sala, pe scaune și în picioare.

A fost o demonstrație înălțătoare, remarcabilă atât prin lucrurile mari ce s'au spus, cât și prin demnitatea hotărâtă cu care s'au spus și s'au accentuat. Constatând pericolul comunist, adevăratul pericol care ne amenință pe noi și lumea întreagă și semnalând spectrul războiului care se pregătește între comunismul ateu și popoarele cari vreau să apere patrimoniul sfânt al culturii creștinești împotriva anarhiei, dnul președinte Sextil Pușcariu a făcut un apel înzistent la toți români să părăsească disensiunile și desmembrările grupându-se în jurul bisericii strămoșești pentru a fi prin unire tari și în stare să suportăm încercările ce ne așteaptă.

«După cucerirea provinciilor cu armele, România trebuie cucerită încă odată în spirit național. Aceasta e misiunea generației de azi și sunt semne îmbucurătoare că ea și-o înțelege. În acest sens lucrează FOR-ul, căutând să ridice prestigiul Bisericii strămoșești. Noi întărim însăși baza statului național român, cu care ortodoxia și numai ea singură se identifică desăvârșit. Când toată suflarea românească va fi grupată în jurul Bisericii strămoșilor noștri, atunci vom reprezenta o putere de care se vor sparge și rea-voința și, mai ales, indiferența celor ce trec pe la cârma țării».

Patru directive mari și singure salvatoare a fixat dl Sextil Pușcariu în cuvântarea Domniei Sale de impresionantă ținută literară, de sobră, ele-

¹ Cuvântarea e redată foarte imperfect, cum s'a putut prinde după note.

ganță, luminoasă și temeinică structură: naționalism, anticomunism, unire sub bolta Bisericii și mai mult duh evanghelic în viața românească. Sunt cele patru evanghelii ale neamului, patru puncte cardinale cari trebuie să preocupe pe orice român cu iubire de neamul său.

A urmat cuvântarea de puternică vibrație, torent amplu și de mare avânt, a I. P. S. Sale. Nu s'a pomenit până acum auditoriu pe care cuvântul I. P. S. Sale să nu-l încălzească prin accentul patetic, smuls din adânci străfunduri și definitive convingeri. Auditoriul se vede răpit într-o zonă de simțiri intensive, de entuziasm care topește orice indiferență. Așa a fost cuvântul dela Arad al I. P. S. Sale. În special apelul adresat tuturor Românilor să se înfrățescă în sânul Bisericii strămoșești, în acest ajun de mari primejdii, apel plin de dogoritoare dragoste și căldură, de vibrantă grijă pentru soarta neamului, a creat un moment de coplesitoare emoție în sala Palatului cultural din Arad. Să dea Dumnezeu ca acest apel să nu rămână fără răsunet în inimile fraților desbinați, nici să nu-l supună vreunor interpretări sofisticate, mască a lipsei de bunăvoință.

Frumoase și înălțătoare au fost și celelalte cuvântări. Trebuie să pomenim cu deosebire pe cea a dlui profesor universitar Onisifor Ghibu, care a vorbit în numele Ligii antirevizioniste române, ilustrând cu fapte lucrarea revizionistă a catolicismului maghiar ardelean pentru care de pildă Fecioara Maria poartă coroana Ungariei, iar regalitatea lui Hristos este o sârbătoare proprie pentru unguri.

După amiază, la ora 4, s'a făcut sfințirea crucii dela mormântul lui V. Goldiș de către P. S. Andrei înconjurat de un sobor de preoți. A vorbit P. S. Andrei, arătând legătura dintre congresul FOR-ului și momentul acesta de cinstire a unui vajnic intelectual ortodox. Dl profesor I. Lupaș, a evocat măiestru, într'un grai ca un fagur de miere, câteva trăsături creștine ale personalității lui V. Goldiș.

La ora 6 a avut loc apoi, în sala Teatrului comunal, în fața unui auditor imens, conferința dlui Nichifor Crainic «Ortodoxia, concepția noastră de viață». A fost un prilej de nobilă elevație sufletească. Conferința a fost ascultată cu o atențiune încordată și cucernică. Minte și inima auditoriului sorbea cuvântul limpede și plastic al cugetătorului și poetului și urmărirea cu încredință desfășurarea minunatului sistem de idei și de puteri care este ortodoxia, legea dreaptă a vieții.

Seara s'a ținut în sala Palatului cultural un bine întocmit concert, dat de corurile locale cu concursul maeștrilor Folescu și Sandu Albu.

A doua zi, Luni, după sfânta liturghie la care a predicat în graiu-l bine întocmit și cuceritor P. S. episcop Nicolae al Clujului despre vrednicia și eroismul marelui mucenic Dumitru, s'a ținut în sala festivă a Primăriei a doua ședință a FOR-ului. Secretarul general, dl profesor univ. I. Mateiu, a citit un frumos raport general care a trecut în revistă bogata activitate misionară și ctitorească a Frăției în anul trecut. În discuțiile cari au urmat, s'au vestejit din nou comunismul, sectele, francmasoneria, revizionismul care e susținut de un gurime din țară ajutată de concordatul cu Vaticanul și de fondurile stăpânite pe nedrept ale statului catolic. Membrii FOR-ului s'au legat să ducă și mai hotărât lupta împotriva acestor dușmani ai neamului și ai credinței lui, adâncind în masele populare cunoștința acestor răni cari incomodează viața românească.

Cu astfel de convingeri și hotărâri, fixate și într'o moțiune, s'a încheiat al treilea congres al FOR-ului.

Moțiunea congresului FOR-ului

Frăția Ortodoxă Română, for întrunit în al treilea congres anual la Arad în zilele de 25 și 26 Octomvrie 1926, examinând problemele vitale ale bisericii, a votat următoarele moțiuni:

1. Congresul exprimă omagiile sale de respectuoasă iubire și adânc devotație M. S. Regelui Carol II și Dinastiei ortodoxe, care se confundă cu destinele bisericii noastre naționale.

2. Iși mărturisește dragostea lui deplină față de înalții noștri ierarhi, declarându-se solidar cu ei în toate acțiunile menite să asigure drepturile și prestigiul bisericii ortodoxe, hotărât să-i urmeze fără șovăire și să-i apere în toate împrejurările.

3. Iși afirmă convingerea că primejdiile ce amenință viitorul neamului românesc și desbinările ce-l sfășie și astăzi, pe urma perfidiei habsburgice și vrăjmașiei maghiare dela 1700 cer, în mod imperios, desăvârșirea unității religioase, a cărei înfăptuire în spirit frățesc și ortodox o dictează de altfel însuși instinctul nostru de rasă.

4. Cere ca în constituția țării problema cultelor să fie astfel soluționată, încât să i se asigure bisericii ortodoxe caracterul și situația de adevărată și unică îndrumătoare sufletească a statului cu ale cărui idealuri naționale numai ea s'a identificat în toate vremurile.

5. Incredințat de valoarea necontestată a organizației bisericești actuale, răsărită din mintea nemuritorului mitropolit Andrei Șaguna și fericit experimentată timp de peste 60 ani, se declară hotărât pentru menținerea ei, respingând orice încercări de a modifica în principii ei constituționale.

6. Accentuând din nou importanța educației religioase în formarea caracterelor creștine și cetățenești, roagă stăruitor ministerul instrucțiunii publice și autoritățile superioare bisericești să dea cea mai îngrijită atențiune învățământului religios al tinerimii din toate școlile. În acelaș scop, se va da caracter confesional cel puțin unei școli secundare din centrul fiecărei episcopii ortodoxe, de unde să se poată face selecționarea viitorilor studenți ai academiilor teologice.

7. Reînnoiește cererea veche, ca ministerul instrucțiunii publice să acorde cel puțin uneia din academiile teologice facultatea de a conferi titlul de licență, așa cum el s'a dat academiei greco-catolice din Blaj, tratamentul inegal de azi fiind jignitor pentru biserica dominantă.

8. Repetă cererea legitimă pentru înființarea episcopiiilor de Maramurăș și Timișoara, căci amândouă sânt scut de apărare națională pe granița expusă de vest.

9. Cere ca în noua lege de armonizare a salariilor ce se pregătește de guvern, preoțimea noastră să fie salarizată integral de stat în conformitate cu pregătirea și cu rolul ei important în viața neamului. De asemenea, și pensionarea

clerului să treacă tot în atribuția statului după normele funcționarilor publici.

10. Cere repatrierea fundațiunii Gojdu, de atâta vreme întârziată, să fie grăbită de guvern, trecând la nevoie chiar la măsuri drastice, spre a fi pusă la dispoziția bisericii în scopul acordării de burse pe seama tineretului nostru apăsător de tragedia sărăciei. — 11. Cere ca în virtutea acțiunii noastre cu caracter de plebiscit popular din ultimii doi ani, organele competente de stat să procedeze la denunțarea concordatului și a acordului dela Vatican, dovădite de toți factorii de specialitate ca primejdioase intereselor naționale românești.

12. Aflându-ne într'una din marile centre românești dela granița de vest a țării, cerem cu toată hotărârea ca factorii competenți să intervină pentru ocrotirea fraților noștri de un sânge și o lege din statele învecinate asigurându-li-se cel puțin acelaș tratament pe care România îl aplică minorităților sale etnice.

13. Cerem să se intervină de către stat și biserica în sprijinul ortodoxiei persecutate din Uniunea sovietică, căci distrugerea ei înseamnă o slăbire evidentă a ortodoxiei ecumenice.

14. Deplin contopiți cu idealurile statului întregit milioanele de credincioși ai bisericii ortodoxe declară că vor lupta cu ultima energie împotriva comunismului și revizionismului prin care dușmanii de moarte ai patriei românești vor să-i dărâme credința religioasă și hotărârile eterne.

15. Congresul, luând act, cu bucurie, de consolidarea bisericii ortodoxe române a fraților noștri din America de Nord și America de Sud, trimite vrednicilor conducători ai poporului român american, cuvântul său de îmbărbătare și sprijin în opera de organizare religioasă și națională, începută sub păstoriarea înțeleaptă a P. S. S. episcopul Policarp Morușea.

16. Aprobând lupta ce se duce pentru redobândirea pe seama statului românesc a marilor averi deținute ilegal de anumite orduri călugărești maghiare, înfierează totodată pe acei români uitați de sine, cari se fac apărătorii interesați ai acestor orduri iredentiste.

Sextil Pușcariu

președinte

Ion Mateiu

secretar general

La aniversarea zilei de naștere a M. Sale Reginei Maria, în 29 Oct. 1936, s'a săvârșit serviciu religios în catedrala noastră mitropolitană din Sibiu. Au participat, la regeasca aniversare a bunei și marelui Regine Maria, reprezentanții tuturor autorităților locale civile și militare. Serviciul religios a fost îndeplinit de P. S. Sa Arhiepiscopul vicar Vasile de Rășinari, înconjurat de un sobor de preoți. Compania, cu drapel și muzică, în fața catedralei, a dat onorurile.

* FOIȘOARA *

Hrisovul

asezat în peatra de temelie a bisericii noi ortodoxe din ORĂȘTIE

In numele Tatălui și a Fiului și a Duhului Sfânt.

Sfințitu-s'a și s'a așezat această piatră fundamentală, drept «piatra cea din capul unghiului», în temeliiile acestui sfânt locaș, — întru mărirea lui Dumnezeu celui Atotputernic — cu hramul «Sf. Arhangheli Mihail și Gavril» în zilele primului Patriarh al României Inalt Prea Sfinția Sa: **Dr. Miron E. Cristea**, — cu binecuvântarea Inalt Prea Sfinției Sale **Dr. Nicolae Bălan**, Arhiepiscop al arhiepiscopiei ortodoxe române de Alba-Iulia și Sibiu și Mitropolit al românilor ortodocși din Mitropolia, Banat, Crișana și Maramurăș, — în zilele Preaînțeleptului și dreptcredinciosului Rege al României întregite: **Carol al II-lea**, în anul Mântuirii 1936, luna Octomvrie, ziua 18.

«Se înalță acest sfânt locaș de închinare Domnului Dumnezeu, pe seama dreptmăritorilor creștini ortodocși români din orașul Orăștie, județul Hunedoara. Și va să fie sfânta masă din sfântul lui Altar, Scaunul pe care va sta viu, în toată vremea, ziua și noaptea, Mântuito-

rul Hristos, înconjurat de ceata Sfinților, peste noi veghetorilor Ingeri, pe cari Tatăl i-a dat credincioșilor enoriași la venirea lor pe lume, ca Ingeri-păzitori, și la Domnul, aci, în toate zilele vieții lor, chemători...»

«Și pututu-s'a începe zidirea acestui sfânt locaș, prin sprijinul puternic, dat cu creștinească dărnicie de către Banca Națională a României din capitala țării, București, la stăruințele bunului credincios **Ioan I. Lapedatu**, director-administrator la acea bancă, — prin bunăvoința băncii „Ardeleana” din acest oraș, care, pe lângă multul bine ce a făcut bisericii noastre în trecutul cel vrăjmaș, de sub strâina stăpânire, în 1920 ni-a câștigat importanta sumă de 400.000 lei pentru «Fondul de zidire», sumă care, până la zidire, a crescut la un milion, — prin creștinescul gest al **Primăriei orașului Orăștie**, care ni-a dăruit locul de zidire în această sumă de bani; — prin prețiosul sprijin al **Prefecturii județului Hunedoara**; — ca și prin daniile cu evlavie închinare Domnului, pentru casa Lui, de către credincioșii sfintei noastre biserici cu ani înainte, și în deosebi în anul zidirii, — la stăruințele zeloase ale Consiliului parohial și ale fruntașilor enoriași.

«Luat-au parte, cu înălțate inimi cântând pe Domnul la sfințirea acestei

Biserica ortodoxă ardeleană

Deosebit de grea și adâncă a fost misiunea bisericii ortodoxe pe plaiurile românești ale Ardealului. Ea a trebuit din veac să se sprijine în primul rând pe sine însăși, pe poporul credincioșilor și slujitorii altarelor ei, căci domniile i-au fost vrăjmașe iar ocrotirea statelor ortodoxe românești n'a putut să-i ale pavăza cea mai puternică.

A fost o biserică în neconținută apărare, în neconținută trezie spirituală, înrădăcinată în pământ, bizuindu-se numai și numai pe vigoarea ei lăuntrică. Biserica ortodoxă ardeleană, a atins, așa cum în nici o parte nu s'a întâmplat la o biserică ortodoxă, cea mai adâncă structură populară și în această structură cea mai rezistentă continuitate etnică. Poporul românesc din Ardeal a trăit în biserica ortodoxă milenii și biserica ortodoxă a aflat în satele valahe, și numai în sate, temelia ei de sprijin.

Din acest profund sămbure a crescut până în veacurile noastre, până în veacul lui Șaguna, și până în veacul de față al Patriarhiei ortodoxe-române ocrotitoare și a statului ortodox român ocrotitor, marea instituție a bisericii ortodoxe ardelenice, careia i se datoresc multe din faptele de reînviere ale românilor de peste munți, care trebuia, după încordarea îndelungă de conservare a spiritului etnic, să dea elanul de opoziție asupra Ardealului. Căci forțele adânci și ireductibile de contestare a puterii impilatoare a provinciei de peste munți, a pornit din culcușul acesta tainic, unde s'au și păstrat, al bisericii etnice românești.

Iată ce este biserica ortodoxă din Ardeal: Cea mai adâncă limită, social-istoric vorbind, de viață a ortodoxismului românesc. Dacă în celelalte două țări românești biserica noastră ortodoxă a luptat alături cu poporul și cu statul, dându-le putere, în Ardeal ea a trebuit să lupte numai cu poporul, să coboare deci în mod îndoit în sufletul acestuia pentru a suplini lipsa poziției lumești de putere.

Numai ca o creangă pe acest venerabil trunchiu care îmbrățișează întreaga colectivitate românească din Ardeal pe de desubt, pe planul ancestral, — numai ca o creangă, cu florile ei de merit, a crescut târziu biserica odrasla unită. Biserica originară ortodoxă este izvorul puterii religioase populare transilvane. Tradițiile cele mai adânci sunt legate de această biserică, — aceasta n'o poate nega nimenea și acest lucru este o

pietre fundamentale, afară de cei din loc, mulfime mare de credincioși și preoți din jur, ca și autoritățile locale, căpeteniile armatei și școlilor, iscăind acest hrisov, în conștiința importanței lucrării ce se durează pentru neamul nostru românesc și pentru biserica sa ortodoxă, prin înălțarea pe acest loc, a acestui dumnezeesc locaș, — semn viu și biruitor de întărirea patriei românești reînviată și pe aceste plaiuri».

Urmează iscăliturile trimișilor sfintei Mitropolii pentru sfințire: Prea Sfinția Sa Arhiepiscopul vicar **Dr. Vasile Stan de Rășinari**, P. C. Sa consilierul arhiepiscopesc **Trandafir Scorobef**, diaconul Circov, — membrii consiliului parohial și ai epitropiei parohiale, — autoritățile civile, și școlare și capii armatei, — preoții slujitori la sfințire, — apoi numeroși fruntași și credincioși.

Analiza scrierilor lui Clemente Alexandrinul (filosoful-moralistul-gnosticul)

(3) de Iosif E. Naghju student-teolog, Cluj

P. S. Sale episcopului Nicolae Colan

In ce privește rostul și utilitatea filosofiei elene, Clemente Alexandrinul o admiră, o crede de origină divină...

Filosofia, cu toate construcțiile silogistice și raționale ale ei, trebuie să recu-

chestiune, nu de atitudine, ci de istorie a spiritualității și culturii noastre colective.

În acest chip manifestările anuale ale FOR-ului, îmbracă o semnificație deosebită, constituiesc un moment de omagiere extra-ecclesiastică, națională, ale bisericii ortodoxe din Ardeal. Ele trebuia să trezească inima întregului ortodoxism românesc care își îndreaptă recunoștința către această încercată și vitregă ramură a bisericii noastre.

Cadrul congresului FOR-ului este pe de altă parte adaptat acestei misiuni de omagiere și de îndrumare a atenției conștiinței creștine românești. Nu ne putem reține de a admira tonul și cuvântul de motive al acestui congres anual, al acestei „frății”, în care au luptat robuste suflete ardeleni și în care vor să fie ostiași personalități de atâta vază ale culturii noastre de peste munți. Moțiunea cu care s'au încheiat lucrările acestui congres, este oglinda însăși a preocupărilor de-acolo. Ea arată în afară drumul pe care biserica ortodoxă îl urmează înăuntrul ei, dela altar și amvon, față cu problemele de astăzi — așa cum l-a urmat față de cele de totdeauna — ale neamului românesc.

Securitatea socială și securitatea națională, cultura, educația și securitatea ortodoxismului însăși, sânt îmbrățișate de frumoasa moțiune — în necesitățile lor de fortificare, actuale.

(„Curentul”, 29 Oct. 1936).

Dragoș Vrânceanu

Nota Red. Am reproduș acest articol de juste aprecieri din partea unui ziar care s'a apreciat în anii din urmă într-o atitudine puțin pretinsoasă față de Biserica ortodoxă. Nu mai departe decât în vara aceasta coloanele lui au stat largi la dispoziția unui anume domn Karnabatt (catolic, după confesiune), care a scris săptămâni de-a rândul în chestiuni tendențioase interpretate, în legătură cu viața religioasă a Ardealului. Astfel preoțimea ardelenă s'a înăbușit să considere ziarul „Curentul” ca pe un ziar neînțelegător față de idealurile și de înalta valoare spirituală și națională ce-o reprezintă ortodoxia românească.

Să fie articolul acesta semnul binevestitor al unei schimbări de atitudine? Așteptăm să vedem ce va urma!

Pastorală arhieriei ardeleni împotriva comunismului

P. C. Sa părintele protopop I. Moța ne trimite spre publicare articolul său apărut de curând în foaia Libertatea, ce o conduce cu apostolică râvnă de peste trei decenii. Articolul Prea Cucerniciei sale, având titlul: *Adieri de vânt ceresc pe pământul românesc*, e următorul:

De un număr nu prea mic de ani, o seamă de inimi tinere și curate ale fiilor neamului nostru au început a chema cu glas tot mai strigător, pe părinții și frații lor români, ca să fie cu luare aminte, că zile rele ne pasc nu departe în viitor...

Peste aceste mântuitoare porniri și întrarmări ale inimilor, — venă zilele ace-

stea o binecuvântare luminoasă, ca o suflare de duh ceresc, chemarea celor 5 arhieriei ardeleni ai mitropoliei ortodoxe de Sibiu. Pastorală Prea Sfinților Lor sună ca o trâmbiță cerească de Duhul sfânt însuflat, al cărei glas străbate în inimi și se oprește în ele, întărindu-le pentru a fi calde luptătoare împotriva celei mai primejdioase dintre primejdiile aruncate de soli lui anticrist în aceste vremuri peste viața popoarelor.

Incepe această „Pastorală”, nu arhierescă, ci caldă, părintească, a arăta poporului nostru, că de când s'a născut pe acest pământ, a fost român și creștin, căci lui încă în leagăn i s'a pus lumina lui Hristos, și cu aceea, și prin aceea, a trăit el prin atâtea vremi vrăjmașe, care s'au scurs peste el ca apa învolburată și tulbure, iar el a stat în calea lor și a rămas, după trecerea lor, ca stâncă cea tare pe loc. Și pentru că poporul nostru, adăpat cu mântuitoarea credință a lui Hristos, cel care a spus: «Feriți-vă de cel blânz, că aceia vor moșteni pământul», — blând a stat și așteptat, iată Dumnezeu răsplătit bogată i-a dat, când grădina fericitelor lui doriri, conducându-l și așezându-l în România întregită de azi...

Ci, iată, duhurile rele pizmesc și se neliniștesc pentru această fericire a lui, și ar dor să-l pornească pe țărni prăpăstioși ca să cadă totuși în adâncurile negre pe care aceea i le sapă de veacuri.

Și-o vicleană amăgeală de care l-ar putea scufunda în acele pierzătoare adâncimi, e «comunismul», care ispitește pe cei puțin pricepători, că prin el ar ajunge fel și fel de stări fericite pământesti, — spre care atâta toată pornirile rele și lăcomiile din om.

Cei 5 arhieriei — părinți buni ai poporului, arată luminat în luminatul lor cuvânt, cât de mincinoase și peritoare sânt acele amăgele, — și îl iau de mână pe creștin și-l ajută să nu lungească și să nu se piardă pe sine și pe ai săi.

Sântem fericiți a grădă despre această Pastorală, — și atragem stăruitor luarea aminte a cetitorilor noștri, să o asculte în biserică, unde li se va ceti, — celor cărora s'a cetit, s'o ceară s'o mai celească și ei cu răgaz, — învățăturile din ea în inimile lor să le închidă și așa să trăiască cum acolo îi învăță.

Ea a fost tipărită prin ziare (ca «Universul»), în foile bisericești, și se găsește la toate oficiile parohiale ortodoxe. — Ceice n'ați avut noroc a o asculta sau ceti, — cereți-o și o gustați, căci va fi vouă ca o sfântă și curățitoare cumnecare. — Ea e, cu adevărat, un suflu ceresc pe pământul nostru strămoșesc.

apoi a disciplinării prin educația morală (ἔπειτα καὶ παιδαγωγίῳ); și numai după aceea a instruirii religioase (ἐπιπλέον ἐκδιδάσκων)*.

În opera sa, pedagogul nu trebuie să fie condus de dorința de a deveni celebru, sau bogat, ci trebuie să fie un iubitor de oameni, în cercetător de individualități, și zădărnici, cu luminarea aprinsă ca Diogene din Sinope și un idealist servitor al cauzei sfinte — a răspândirii învățaturii și a moralei în cadrul tineretului, a generației de mâine. Aceeași atitudine idealistă și creștină o cere și dela predicator și dela scriitor, iar dacă ar trăi în epoca noastră, ar cere-o și dela ziaristi, căci după Al. Vlașcă:

*Ca 'n basme i-a cuvântului putere!
El lumi aievea îi face din păreri
Și chip etern din umbra care pieri...
Aprinde 'n inimi ură sau iubire;
De moarte, de viață-i dător
Și neamuri poate împinge la pieire,
Cum poate aduce mântuirea lor.*

(Cuvântul).

Predicatorul trebuie să fie pedant în atitudinea și în vorbele sale. Să observe amănunțit viața, manierele și atitudinile credincioșilor și în predici să fie mereu actual, să trateze probleme care să preceadă pe credincioși și care să fie aproape de sufletul lor. Scriitorul când își răspândește prin scris opera sa — „se purifică în mod solemn în fața lui Dumnezeu, fiindcă în operele sale declară că nu scrie pentru câștig, nici pentru glorie zadarnică, că nu

Probleme-Recensii-Comentarii

Problemele de politică religioasă în România întregită ar putea și ar trebui să facă parte din preocupările de competență ale cărturarilor noștri conducători.

S'a și pornit, pentru a face dreptate bisericii ortodoxe, o aspră și îndreptățită campanie împotriva concordatului și acordului cu Vaticanul.

De sine înțeles, că pentru a obține rezultate vădite, în această problemă, ca și în altele de aceeași natură, se cere înainte de toate să cunoaștem temeinic și cât mai adânc întinsul teren al chestiunilor, — și prin aceasta să fim scutiți de-a întocmi legiuiri total greșite, cum este și concordatul amintit.

Lucrări cu adevărat serioase, menite să aducă puncte de orientare intelectualilor și cărmuitorilor țării noastre, ne dă dl profesor universitar Onisitor Ghibu, inițiatorul colecției de *Studii și Documente privitoare la politica religioasă a României întregite* și luptătorul cu graiul și condeiul în aceste probleme însemnate.

După întâiul volum, — Concordatul dela 1928, — colecția ne prezintă, în al doilea volum *Ordinul canonic premonstratens din România*, un instrument în serviciul revizionismului maghiar, ear în al treilea volum: *Sfinții unguri în România*, eliminați din cărțile liturgice de cătră însuși — papa.

Toate aceste lucrări ale neînfricatului luptător, care cîntărea aproape de 15 ani orăzorele țării fiindcă aproaște publice privitoare la politica noastră religioasă, sânt vrednice neapărat să fie răspândite în cercul intelectualilor români.

Vom avea prilej să mai revenim, în aceste coloane, asupra valoroasei colecții, de sub direcția dlui profesor O. Ghibu.

Revista bucureșteană Sfarmă-Piatră, în numărul său din 29 Oct. a. c., ne înfățișează, prin condeiul măestru al dlui N. Crainic, cum neamul românesc poate să devină o putere nebiruită prin organizare, și cum neamul nostru se prăpădește prin anarhismul latent al neorganizării.

Această justă apreciere se face în legătură cu desfășurarea celui de al treilea congres anual al Frăției Ortodoxe Române, ținut Duminecă și Luni la Arad.

Congresul FOR-ului dă prilej distinsului scriitor să constate din nou caracteristica vieții naționale ardeleni, — imprimată de statutul șagunian, — adevărat: *strânsa colaborare, în corpuri constituite, dintre intelectualii mireni și clerici.*

se supune nici unei pasiuni, că nu e slavul fricei, că nu e dominat de voluptate, că nu urmărește decât mântuirea cetitorilor săi: nu-și primește răsplata imediat, ci o așteaptă cu încredere, ca³ răspunsul pe care trebuie să-l dea aceluia, care a promis un salariu just lucrătorilor“.

În termeni generali, rolul scriitorului și al predicatorului, ca și al pedagogului, e să conducă pe oameni la o viață morală. Viața morală își găsește punctul de plecare în știință. Înainte de a face sau de a propovedui binele, trebuie să-l cunoască. Din cunoaștere rezultă dorința de a-l practica. Iată un adevărat fir al Ariadnei în ce privește predicile. Nu prin sentimentalismul dulceaș sau prin lirism seducător, ci prin expunerea clară și luminată a creștinismului vom putea contribui la adâncirea vieții religioase. Dacă individul știe că e bine să practice anumite lucruri, le va practica. Misiunea noastră e să-l facem să știe aceasta — Mens agitat mollem. Faptele rezultă din concepția despre lume și viață. Pe fiecare îl vom iniția după pregătirea pe care o are. Sentimentalismul poate fi util cel mult la fine, după ce ne-am adresat intelectului. În acest sens interpretază și Clemente Alexandrinul rolul „didascalilor” creștini,⁴ cari au misiunea de a învăța pe membrii comunității.

³ Stromata 1. 1.

⁴ Teodor M. Popescu, Primii didascoli creștini, în Studii teologice, București, 1932 vol. III.

Divizată astăzi, în nenumărate partide, majoritatea românească a țării n'are altă posibilitate de organizare, decât *terenul bisericii ortodoxe*, — în care să ne simțim toți români, dincolo de partide, solidari prin sânge și prin credință.

„Frații noștri uniți, scrie dl N. Crainic, deși buni români, încadrați în internaționala catolică sânt totuși nevoiți să se găsească alături de unguri, cari au făcut din catolicism o armă a revizionismului, și să atace mai violent decât aceștia pe bărbății cari demască documentar asemenea manevre intolerabile“.

Frăția Ortodoxă Română are deocamdată numai caracter regional: dar, forurile ortodoxe din vechiul regat, din Basarabia și din Bucovina nu mai pot sta — așa socotim — nepăsătoare față de organizația ardelenă, „salutară sub orice raport am examina-o“.

Dacă în împrejurările confuze ale epocii actuale, arătate de dl N. Crainic, frații noștri din celelalte provincii n'au înțeles bine din primul moment tipul de organizare a vieții religioase în Ardealul lui Șaguna, manifestațiile recente, religioase și naștrale, dela Arad pot să-i lămurească asupra obiectivelor sociale ale Frăției Ortodoxe Române și să-i animeze în același sens, organizându-se.

Afirmații atotștiitoare și stil ne-preoțesc. — Preotul Ilie Imbrescu vrea să fie un Jupitru Ziarans capul fulgeră duminecal, printr'un ton din capitală, tot felul de verdicte „definitive“ într'o formă care ar vrea să fie energică, dar nu se poate ridica peste nivelul unui biet limbaj de om a căruia energie stă în raport invers proporțional cu disponibilitățile vocabile.

Păr. Ilie spune într'o Duminecă recentă cu accentul cel mai firesc obiceului alegerii preoților de cătră popor în Ardeal e protestant, fără ca să simtă nici o obligație de onoare să-și întemeze puțin această enunțare. Iar când vorbește de alegerile de preot, părintele Ilie se infundă cu multă familiaritate și plăcere într'un vocabular, care cu siguranță că i-ar înstrăina orice vot al credincioșilor vre-unui sat când s'ar prezenta să candideze de paroh. Cum și-o fi cetit părintele Ilie, înainte sau după ce-a fost la biserică și s'a cuminecat cu sfințele taine, acele perle stilistice cari nu pot izvorî decât dintr'un suflet plin de putere care le crează? Cu ce înfingerea curățenie sufletească și-o fi citit opera: „porcăriă” și „drăciile” expectorate pe pagina ziarului?

Părintele Ilie ni se pare că este din Ardeal. Cucernicia Sa trebuie să cunoască puțin vechea istorie bisericească a români când n'avea cine se îngrijea de ei, să trimită din mijlocul lor, pe câte un tânăr pe care și-au pus ochii, pentru viața lui curată, la vâdicie să ia darul și să le vie preot. Biserica Ardealului unde nu erau voievozi și boieri cucernici sau vâdici cu stăpânire statornică și regulată, a fost o Biserică a poporului, fără ca să fie mai puțin o Biserică a lui Dumnezeu care lucra prin popor și de care poporul asculta ținând la solidaritatea cu toate învățăturile și tradițiile Bisericii Lui. Nu protestanții au creat obiceiul ca poporul să se îngrijească de Biserica lui, într'o vreme când nici nu existau protestanți. Iar un obicei cu rădăcini atât de adânci nu poate fi smuls cu câteva îmbufnări de soiul acesta.

Înălțați preoți, prin iubirea și prin sufletul vostru curat ca un crin, sufletul poporului ca să se lase condus în alegerea ce-o face și mai mult de inspirațiile duhoare, dar nu-l batjocoriți și disprețuiți cu dinvoarea unor vorbe și accente ce ies din sufile otrăvite și ranchiunoase.

Cu episcopul te cerți, pe popor îl disprețuești. Nu e aceasta semnul orgoliului sectar, care se respectă numai pe sine?

„Unirea” ne roagă să-i dovedim afirmația că Biserica rom.-cat. e aliată *oficios* cu francmasoneria împotriva naționalismu-

¹ Stromata 7, 15.

² M. Bulacu, Pedagogia creștină ortodoxă, pag. 22—24.

lul, iar oficiosul mitropoliei unite declară „șleau” că e bine ca oamenii Bisericii să fie în logi pentru a contrabalansa, zice-se, acțiunea masonilor.

Cât privește ultima chestiune cităm, după ziarul „Glasul strămoșesc” din Cluj, Nr. 11 din 1 Septembrie 1936, care reproduce această afirmație dintr'un număr al „Unirii” din vară, care nouă ne-a scăpat, dar la o serioasă insistență îl putem căuta.

Iată ce scrie Glasul strămoșesc:

I. Am dori să ni se spună dacă este în nota și atitudinea bisericii catolice, că „e chiar de dorit” ca unele persoane bisericesti să lucreze în organizații unde sunt masoni și jidovi, așa cum s'a scris în „Unirea”, „pentru că paralizază mișcările rele și concentrează bunele voințe”. Noi n'am văzut niciodată, ca mai multe mere bune, puse lângă unul putred, să-l facă bun și pe acesta!

Iar că această atitudine a Bisericii unite se face la ordinul mai nou al catolicismului universal, o dovedim cu următoarele pasagii din cartea despre masonerie a lui Engelbert Huber, carte savantă și temeinic argumentată:

„E ciudat că în ultimul deceniu polemica de veacuri între biserica catolică și francmasonerie s'a domolit. În anul 1926 autoritatea antimasonă a bisericii catolice, iezuitul Gruber, a publicat această „nouă orientare” a catolicismului, poate mai bine a iezuitismului, față de francmasonerie, într'un cuprinzător schimb de scrisori cu francmazonul vienez Dr. Kurt Reichel. Acestul schimb de scrisori trebuie să i se dea cu atât mai multă importanță, cu cât P. Gruber nu a fost un oarecare luptător contra francmasoneriei, ci autoritatea antimasonică prin excelență, cel puțin al ordinului său.

Pacea care s'a încheiat la Aachen, 28 Iunie 1928, fixează atitudinea iezuitismului față de francmasonerie pe aceeași linie pe care a stat reprezentanța politică a poporului catolic german, centrul, față de liberalismul democrat și marxismul ireligios în ordinea politică...

Că P. Gruber a făcut această abdicare în fața liberalismului la un îndemn de sus, nu din inițiativă proprie, mărturisește, afară de mărturisirea epistolare ale sale, faptul că îndată după această „nouă orientare” a sa, — iezuiții din toate țările au purces la această „stilizare a metodelor de luptă”. Revistele iezuite din Franța și America, „Etudes religieuses” și „Catholic News” vorbesc de atunci numai de „frații din celalalt lagăr”.

P. Gruber nu lasă, în schimbul său de scrisori cu Dr. Reichel, nici o îndoială asupra motivelor cari au dus la încetarea luptei bisericii catolice contra francmasoneriei. El spune că acestea sunt: pășirea naționalismului rasist în această linie de luptă și creșterea antisemitismului național din cauza puterii mondiale pe care evreimea a obținut-o prin francmasonerie” (op. c. 131—133).

Intemeierea corpului muncitorilor legionari. Zilele trecute s'a întemeiat, cu ocazia sfințirii troiții de pe muntele Sorica, înălțată de lucrătorii români dela fabricile din Azuga, **corpul muncitorilor legionari.**

Iată cum interpretează, ordinul de întemeiere, simbolul acestui moment:

„Întâi, corpul muncitorilor legionari se naște în fața crucii lui Hristos, pentru care va avea de luptat muncitorimea română, lepădându-se pentru totdeauna de satana iudeo-marxistă.

Iar în al doilea rând troița de pe Sorica, fiind ridicată de această muncitorime întru pomenirea eroilor din 1916, morți pentru întregirea neamului, corpul muncitorilor legionari își afirmă chiar dela început a doua linie de conduită: lupta pentru pământul strămoșesc și pentru continuitatea istoriei neamului. Ordinul îl asigură pe muncitori că strânși, în jurul credinței și al dragostei de neam, vor găsi dreptate și prețuire pentru munca lor, care e sfântă, și nu vor mai fi duși pe căi rătăcite de evreii înșelători și exploatare.

Problema muncii și a muncitorilor este o problemă de temelie în orice stat. Statul

care o nesocotește, nu va fi întemeiat pe dreptate și nu va fi scutit de turburări ori cât eroism și ori câte idealuri frumoase ar însuleși pe aderenți. Două lucruri înalte stătele și popoarele: puterea credinței și cinstirea muncii ca supremă virtute și ca suprem criteriu de apreciere a omului.

Creștinismul care e întemeiat de muncitori și care concepe viața ca o misiune dela Dumnezeu pe care o realizăm prin muncă și prin împlinirea tuturor datorțiilor ce ni se impun de starea noastră, — cu ori câte greutate și suferințe, căci aceasta e calea ce duce la mântuire, — e singura în stare să prețuiască munca și să onoreze pe muncitor așa cum se cuvine, și toată simpatia lui merge către muncitor. Numai în cadrul creștin se pot găsi soluțiile problemei muncitorești”.

Salutăm de aceea cu toată bucuria întemeierea corpului muncitoresc în spiritul în care s'a făcut la Sorica.

Nr. 8872—1936.

Comunicat

Se aduce la cunoștința licențiaților în teologie și absolvenților Academiei Teologice „Andreiane”, din Arhiepiscopia de Alba-Iulia și Sibiu, că am aprobat o sesiune extraordinară pentru examenul de capacitate preotească, pe ziua de 18 Noembrie 1936.

Candidații, cari vor să se prezinte la examenul de capacitate din această sesiune, ne vor înainta cerere cu actul de botez și diploma de licență respective diploma de absolvire a Academiei Teologice „Andreiane” cel mult până la 12 Noembrie 1936.

Sibiu, 28 Octombrie 1936.

Consiliul arhiepiscopesc

AVIZ

La Librăria arhidiecezană din Sibiu, se află de vânzare manualele de religie de curs primar, scrise de preotul Nicolae Crișmariu, pe baza programei analitice votate de Sf. Sinod, și tipărite cu aprobarea Sfântului Sinod, și anume:

1. Călăuza catihetului rotodox român sau Lecțiuni practice pentru clasa I, preț 20 lei. 2. Istorie biblice, pentru elevii de clasa II, 15 lei. 3. Istorie biblice, pentru elevii de cl. III 16 lei. 4. Istorie biblice, pentru cl. IV 16 lei. 5. Istorie bisericești pentru cl. V 15 lei. 6. Istorie bisericești pentru cl. VI 15 lei. 7. Morala creștină pentru cl. VII 16 lei. 8. Călăuza catihetului (lecții practice) la clasele II—IV 125 lei.

Librăria Arhidiecezană Sibiu

INFORMAȚIUNI

† Dumitru Vidrighin, paroh ortodox român în Urseni, jud. Timiș-Torontal, a adormit în Domnul, după o lungă și grea suferință, în ziua de 29 Octombrie 1936, în al 53-lea an al vieții și al 25-lea an al profeției. Inmormântarea rămășițelor pământești ale decedatului se face astăzi, Sâmbătă, la ora 3 d. m., din biserica cea nouă din Rășinari, în cripta familiară. Fie-i memoria binecuvântată și în veci neuitată!

Parastas. Luni în 26 Octombrie 1936, în ziua sf. marelui martir Dimitrie, s'a oficiat în biserica ortodoxă română din Sibiu-Iosefin, prin P. Cucernicii preoți Iosif Serafin și I. B. Boiu, parastas întru veșnică odihnă a fericitului fondator Dimitrie Andronic. După parastas, în sunetul clopotelor, s'a făcut procesiune la mormântul marelui defunct. În veci pomenirea lui!

„Ziua economiei”, în 31 Octombrie, s'a prăznuit și în țara noastră, ca un prilej de reculegere, de meditație și de întărire a virtuții economiei. În deosebi în școli și în sfintele noastre biserici, cei chemați n'au întârziat a sădi simțul agonisiei în sufletele plâpânde ale copiilor și a cultiva simțul de prevedere al credincioșilor. În

„Ziua economiei” toate forțele morale ale națiunii s'au aliat spre a aduce la izbândă lupta împotriva risipei și pentru întărirea economiei, oțelind caracterul moral al cetățenilor conștienți.

ȘTIRI LOCALE

Predică în catedrala din Sibiu. Duminecă, 1 Noembrie 1936, va predica părintele Ioan Bozocea.

Conferință publică. Duminecă, în 1 Noembrie 1936, ora 18, în sala prefecturii județului Sibiu, se începe seria conferințelor publice, așteptate cu deosebit interes de publicul sibian. Conferințele sânt organizate, ca și în anii precedenți, de strădănicii conducători ai despărțământului județean al Asociației culturale „Astra” și ai Federației corpului didactic din Sibiu. Va vorbi, în seara de Duminecă, dl Dr. Gh. Preda, inspector general sanitar și vicepreședintele Asociațiunii. Subiectul conferinței sale este: *Distinși oameni și mari nevrozați.* — În acest an, conferințele vor forma trei cicluri, privind *problema echilibrului: în viața sufletească, în viața noastră culturală, și în viața organică.*

Asociația culturală „Marele Voevod Mihai”, din Sibiu-Iosefin, invită la convenirea socială, ce se va ține Duminecă, 8 Noembrie 1936, în ziua sfinților Arhangheli Mihail și Gavriil la ora 8 seara, în sala restaurantului „Trei Stejari”. Scopul convenirii este: a cimentă legăturile între asociațiile românești din Sibiu și de a se cunoaște între ei toți românii de bine. Profitul net este destinat ajutorării săracilor de sfintele sărbători ale Crăciunului. — Intra-reva benevolă.

AVIZ

Volumul al doilea din lucrarea: Hristos în școală, de părintele D. Călugăr, a ieșit de sub tipar și se poate comanda prin Librăria arhidiecezană, în vederea cateheților în învățământul primar.

Volumul al doilea cuprinde 498 pagini și costă Lei 220 exemplarului, la care se adaugă Lei 25 porto poștal.

Sibiu, 9 Septembrie 1936.

Consiliul arhiepiscopesc

Institutul de credit fonciar din Sibiu

Convocare

Se convoacă:

Adunarea generală extraordinară a Institutului de credit fonciar din Sibiu, care se va ține în ziua de 20 Noembrie 1936 ora 16 în casa institutului, cu următoarea ordine de zi:

Modificarea art.-lui 5 al. 1 și 2 al statutelor, conform legii bancare.

Sibiu, 29 Octombrie 1936.

(17) 1—1 Consiliul de administrație

Fabrica de clopote „Dituz” GHEORGHE DUMITRESCU

București I splaiul Unirii Nr. 87
Telefon 370—79

SUCURSALE: Cluj: Schieb & R. Piața Mihai Viteazul 40. — Rădăuți-Bucovina: Mihai G. Turcan. — Chișinău-Basarabia: D. F. Gara Stoianov. — Craiova: P. Andreescu Fii.

Execută și se găsesc în depozitul sucursalelor **CLOPOTE** din material special garantând sunetul și durabilitatea pe timp de 50 ani

(18) 2—4

AU APĂRUT:

Calendarul Bunului Creștin pe anul 1937

cu Șematism Lei 50.—; fără Șematism Lei 12.—

Calendarul „Oastea Domnului” pe anul 1937 Lei 12.—

Calendarele au un cuprins foarte bogat și variat și sunt împodobite cu multe ilustrații frumoase. Se pot comanda dela Librăria Arhidiecezană din Sibiu. La comanda de peste 10 ex. se dă rabatul convenit. Pe lângă prețul Calendarelor să se mai adaugă încă Lei 20 pt. porto postal

Nr. 286—1936 prot.

(52) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa a III-a **Ruși**, din protopopiatul Sibiuului, se publică concurs cu termen de 30 zile dela întâia apariție în Telegraful Rom.

Retribuțiunile împreunate cu acest post sânt:

1. Salar dela stat.
2. Sesiune parohială, 21 jug. 383 st. □.
3. Casă parohială.
4. Cinci stânjini lemne în pădure. Tăierea și transportul privesc pe preot.
5. Stola uzitată în trecut.

Cererile de concurs, cu documentele necesare și incuviințarea de candidare, se vor înainta în termen oficiului protopopesc ortodox român Sibiu, iar prezentarea în parohie cu prealabila incuviințare a subsemnatului.

Oficiul protopopesc ortodox român al Sibiuului în înțelegere cu consiliul parohial. Sibiu, 1 Octombrie 1936.

Emilian Cioran
protopop.

Nr. 257—1936.

(49) 3—3

Concurs

În temeiul Art. 7 din Regulamentul pentru procedura la alegerea de protopresbiter și în conformitate cu ordinul Ven. Consiliu arhiepiscopesc din 2 Iulie a. c. Nr. 4804, se publică concurs pentru întregirea postului de protopresbiter al protopopiatului Geoagiului, cu sediul în Geoagiu-Suseni.

Venitele împreunate cu acest post sunt:

- I. Dela protopopiat:
 1. Diurna dela Stat.
 2. Locuință în natură, cu dependențe în stare bună.
 3. Intregire de salar dela Fondul protopopesc Lei 6000 anul.

II. Dela parohie:

1. Salar dela Stat conf. coalei B.
2. Casă parohială cu 3 încăperi, în stare slabă.

3. Sesiune parohială 3 jug. arabil, 1 jug. 223 st. p. grădină cu pomi, 3 jug. 986 st. p. pădure, 946 st. p. pășune.

4. Venitele stolare uzitate în protopopiat.

5. Folosirea curții bisericii și a ciimitelor.

Concurenții își vor înainta cererile de concurs, în termenul fixat, instruite cu toate documentele cerute prin conculul Congresului național-bisericesc Nr. 111 din anul 1888, în termen de 30 de zile dela întâia publicare în „Telegraful Român”, Venerabilului Consiliu Arhiepiscopesc în Sibiu.

Geoagiu, din ședința consiliului protopopesc, ținută la 23 Iulie 1936.

Pr. Inocențiu Tiruța m. p. adm. prot. președinte.

Nicolae Molot m. p. notar.

Nr. 8100—1936.

Aprobat, Sibiu, din ședința plenară a Consiliului arhiepiscopesc, dela 3 Octombrie 1936.

Consiliul Arhiepiscopiei ort. rom. de Alba-Iulia și Sibiu.